

Цигани запасняци в катун край Ямбол, август 1941 г.

българска армия, която провежда няколко настъпателни и отбранителни операции на територията на Северозападна Югославия, Южна Унгария и Източна Австрия.

В тези години циганите отново се мобилизират в армията. Като такива на семействата им се изплащат военни помощи – парични средства. За да ги получат техните жени, държавните органи изискват традиционният им брак да бъде узаконен (ТДА Сливен, ф.16-к, оп.1, а.е.105, л.169; ТДА Стара Загора, ф.396-к, оп.1, а.е.12, л.6, 16, 45).

В петте военни конфликта, в които страната ни се включва след Освобождението, загиват около 200 000 души. Българският народ не остава безразличен към загиналите, починалите от рани и болести и безследно изчезнали свои синове през войните за освобождение и национално обединение. Над 1700 войнишки паметника възпоменават героизма им. Те са навсякъде – в градове, в села, във военни поделения, на местата, където се водят емблематични сражения. Никой не пренебрегва и не забравя героите, независимо от тяхната етническа и религиозна принадлежност. Сред загиналите се записват не само български имена – има турци, арменци,

ва мобилизирането, изграждането, съсредоточаването и развърщането на българската армия и нейните настъпателни действия в Южна Сърбия, Вардарска Македония и Косово. Втората фаза обхваща времето от декември 1944 до май 1945 г. Това са военните действия на Първа

Роми младоженци пред паметника на загиналите във войните в Ракитово

ЕВГЕНИЙ И. ИВАНОВА • ВЕЛЧО КРЪСТЕВ